

NGƯỜI CHỊ - NGƯỜI MẸ

Sáng nay ngồi check những email mới đến, tôi nhận được email của chị tôi, nội dung là mời các em dâu, em gái đến để chị “chiêu đãi ngày Lễ Mẹ Hiền” vào chủ nhật này. Tôi sức nhớ năm ngoái cũng vậy, vào ngày Mother’s Day, các chị của tôi, chị Việt và chị Hiền, cũng mời các em dâu, em gái đến, để các chị ấy làm một bữa ăn, mời các “bà mẹ” ngồi vào bàn, không cần phải làm gì cả, để các chị phục vụ hết!!!.

Hai người chị yêu quý ấy, vẫn còn độc thân, và tuổi đời cũng đã tròn trềm lục tuần, nhưng vẫn rất trẻ trung và vui vẻ, nhìn cuộc đời bằng muôn vàn lạc quan.

Trước hết phải nói đến chị Việt của tôi, là chị lớn nhất trong gia đình... có 8 anh chị em này. Nếu so sánh chị tôi về cái nhan sắc, thì có lẽ, chị không xuất sắc gì cho lắm, nhưng nếu nói đến tình cảm, và tốt bụng, thì tôi thấy, không ai bằng chị tôi cả! Có lẽ sẽ có người cho rằng, vì là chị em nên tôi “đề cao” mà thôi! Không phải vậy đâu, chị lớn của tôi, kể từ khi tôi có trí khôn để hiểu biết, thì tôi thấy rằng, chị là người giản dị, cần kiệm, thích giúp đỡ mọi người và chưa bao giờ nghĩ điều không tốt cho ai cả. Nhiều khi chị làm việc “thiện” không đúng cách, khiến chúng tôi bực cả mình, như có lần chị mua cả cây vải màu trắng, ngồi cắt, rồi cặm cụi may để... gửi về cho người nghèo ở Việt Nam. Tôi đã gắt chị “Trời đất! Chị muốn giúp thì gửi tiền về cho họ, chứ may đã mất công mà gửi ai mang về đây?” nhưng chị đã chậm rãi trả lời tôi “Vây chứ mà thấy có bộ đồ mới, nhiều người họ mừng lắm!” Tôi định phản đối nữa, thì thấy nét mặt của chị đầy niềm vui khi chị

vẫn cặm cụi may, nên thôi, không đành lòng nào... rầy rà thêm!

Có lần, tôi than phiền với chị về sự thay đổi khó chịu của một người nào đó khi đến tuổi cao niên, thì chị đã từ tốn trả lời “Con người ta có 10 phần tốt trong cuộc đời, những ai đã đem 10 phần đó ra xài trước rồi thì khi lớn tuổi nó sẽ bớt dần đi. Ví dụ như chị chẳng hạn, chị chưa xài chi mấy, thì từ bây giờ trở về già chị sẽ dùng phần tốt đó, và chị sẽ thấy những chuyện làm cho mình buồn bực nó sẽ giảm đi mà thôi!” Ngẫm nghĩ lời chị tôi khuyên giải, tôi thấy nhẹ nhõm đi nhiều, mặc dù tôi biết rằng đó chỉ là điều chị tự nghĩ ra để khuyên tôi, nhưng là một lời khuyên rất khéo léo, không mịch lòng ai, đồng thời lại khích lệ tôi nên “lấy nặng thành nhẹ”, chẳng khác gì “sắc sắc không không” như thuyết nhà Phật vậy.

Đối với chúng tôi, nhất là sau ngày Mẹ tôi mất đi, thì sự hiện diện của chị lại càng cần thiết. Qua rồi những ngày săn sóc Mẹ tôi cuối đời, chị lại tiếp tục bồn phận, quan tâm chăm sóc các em, các cháu. Chúng tôi ai cũng lớn và có gia đình, nhưng

chị vẫn chăm lo rất chu đáo. Cậu em út của tôi có con mọn, hàng tuần cứ vào chiều thứ sáu đi làm về là chị lái xe qua thành phố Union City để thăm và chăm sóc các cháu từ ngày em dâu tôi sanh đứa thứ hai. Mỗi khi có tiệc tùng, bạn bè họp mặt, thì hai chị của tôi luôn luôn là người “xung phong làm bếp phụ” và “dọn dẹp, rửa chén bát” cho tôi. Mỗi lần như vậy, tôi thấy ở các chị của tôi, có thấp thoáng hình bóng của Mẹ tôi, như là một người mẹ đang chăm sóc con cái, bằng tất cả tình thương của mình.

Chưa hết đâu, tôi còn có một người chị lấy chồng ở tận... Florida, vậy mà mỗi năm, tranh thủ mấy ngày lễ, chị tôi bay qua bên đó thăm em gái, khi thì cất công làm... bánh bột lọc, bánh nậm, để đem qua cho em! Các ngày giỗ, Tết trong năm, chị tôi cũng là người ghi nhớ và thông báo, để chúng tôi biết mà đến thấp nhang cúng ông bà, mặc dù tôi biết rằng sau đời của mình, chẳng hy vọng gì con cái mình còn nhớ... phong tục này nữa hay không, nhưng dù sao, nhờ có chị nhắc nhở và tổ chức, cũng là một điều đáng quý cho các con, các cháu chúng tôi.

Không riêng gì các chị của tôi, mà tôi có những người bạn thân, khi tâm tình với nhau tôi được biết rằng họ cũng có những người chị đáng quý như vậy. Các chị Kim, chị Loan, chị Mai... mà tôi quen biết, cũng là những người chị cả, trong hoàn cảnh

mẹ mất sớm, cũng đã như là một người mẹ thứ hai, chăm sóc, thương yêu và có cả hy sinh cho các em của mình nữa...

Cho nên, nhân ngày Lễ Mẹ Hiền năm nay, ngoài lời chúc sức khỏe cho tất cả các bà mẹ, tôi xin có một vài lời chân thành nhất cho các chị của tôi nói riêng, và tất cả các người chị khác:

*Cùng là thân phận nữ nhi
Tuy không sanh đẻ – khác gì mẹ đâu!
Xẻ chia vui vẻ, âu sầu,
Thương yêu, chăm sóc: em dâu, em mình.
Vượt qua bao nỗi thường tình
Chị thay người mẹ giữ gìn gia phong!!!*

Tôi biết rằng, chưa chắc gì các chị đã hài lòng khi đọc bài viết này – bởi vì bản tính khiêm tốn cố hữu của người phụ nữ Việt Nam – nhưng đó là những điều mà chúng tôi, những người làm em – đã ấp ủ trong lòng từ bao nhiêu lâu nay, nhưng để mở miệng nói ra, thực là khó lắm.

Vậy tôi xin được thay mặt những người cùng tâm trạng, muốn nói với các chị là “Chúng em may mắn khi có chị, người mẹ thứ hai yêu quý!”

*Trần Cadao
Thứ 7 tuần tháng 5/2010*

